

Vi behöver en helt ny samhällsekonomi

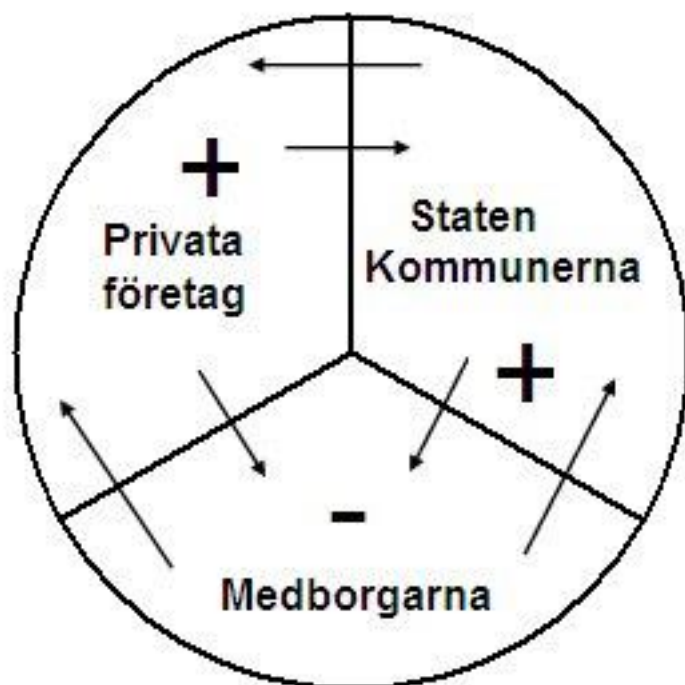
Vi har ett grundläggande problem i vår ekonomi, nämligen att ägandet av pengar eller andra tillgångar berättigar till en inkomst i proportion till detta ägande. Vanligtvis i form av ränta på pengar eller avkastning på innehav av aktier. Det enda ägare gör är att låna ut pengar som ägaren inte behöver.

Företagen får det mesta av sin inkomst från den offentliga sektorn och från de personer som bor i landet.

Företagen säljer dels till varandra men exporterar en viss del och importerar också varor och tjänster. Nettot på utrikesaffärerna var 2017 mindre än 5 % av hela BNP (sammanlagda värdet av all som producerades minskat med kostnaderna för att producera varorna och tjänsterna).

Det som företagen inte säljer till andra företag säljer de till den offentliga sektorn och privatpersoner. Den offentliga sektorn får sina inkomster från företag och invånarna, genom skatter och avgifter.

Invånarna får sina inkomster från företagen och från den offentliga sektorn. Företagen förväntas ge vinst och i Sverige förväntas även den offentliga sektorn ha ett överskott över en konjunktur-cykel (tiden mellan starten på en ökning i den ekonomiska aktiviteten med följande minskning och den nya stansartpunkten för nästa ökning). Export och import behandlas senare i denna text.

Vinster och överskott i en aktivitet uppstår endast när intäkterna är större än kostnaderna. Om befolkningen förväntas betala mer än de får i form av löner, bidrag och andra inkomster måste de i genomsnitt låna mer pengar varje år för att klara det. Om de visade betalnings-strömmarna (pilarna) skall fungera så måste lån ske från området Privata företag till området Medborgarna, i annat fall tar medborgarnas pengar slut.

Denna skuldökning hos den stora majoriteten människor är ett växande problem som inte kan lösas med tillväxt i

penningekonomin, vilket nästan alla politiker och ekonomer hoppas kommer att klara de sociala problemen.

forts..

Ökande ekonomiska klyftor mellan de som har små eller måttliga inkomster och sam-tidigt växande skulder och dem som har stora inkomster och snabbt växande förmögenheter leder förr eller senare fram till öppna konflikter och våld i samhället.

Det är en liten grupp medborgare som verkligen drar nytta av det nuvarande ekonomiska systemet. Uppgifterna om inkomstfördelningen som SCB samlade in för 1993, det senaste året som det fortfarande betalades förmögenhetsskatt i Sverige, visade att endast cirka 2 % av hushållen hade större intäkter från räntor och utdelningar än de i genomsnitt ingående ränte- och vinstkostnaden som var inbakade i priserna hos de produkter som de kunde köpa för sin totala inkomst. I dag kan den verkliga vinnargruppen vara mindre än 1 % av hushållen.

Den totala arbets- och bidragsinkomsten i samhället kallas A , motsvarande i det studerade hushållets kallas A_H .

Den totala förmögenheten i samhället kallas F , det studerade hushållets förmögenhet kallas F_H .

Räntan (avkastningen, inräknat vinstutdelningar på aktier och fondandelar m.m.) på förmögenheten kallas R (för enkelhets skull antar vi att alla får samma ränta, vilket inte är sant).

Den totala inkomsten är $A + R \cdot F$, hushållets inkomst är $A_H + R \cdot F_H$. Om räntan vore 0 så skulle den totala inkomsten vara A och hushållets inkomst A_H . Andelen av hela produktionen som hushållet kan köpa om räntenivån är R blir $(A_H + R \cdot F_H) / (A + R \cdot F)$. Om räntan vore 0 så skulle andelen i stället bli A_H / A .

Räknar vi ut andelsskillnaden, i förhållandet till nollränta, så blir den

$(A_H + R \cdot F_H) / (A + R \cdot F) - A_H / A$, som efter lite räknande (försök själv!) kan uttryckas som $R \cdot F \cdot (F_H / F - A_H / A) / (A + R \cdot F)$.

Formeln betyder att skillnaden ökar med räntenivån, multiplicerad med skillnaden mellan andelen av totala förmögenheten och andelen av totala arbetsinkomsten. I verkligheten får den som har större förmögenhet också en högre ränta än den som har liten så skillnaden är större än vad formeln anger.

Det innebär också, i stort sett, att den som har en större andel av den totala förmögenheten än sin andel av den totala arbets- och bidragsdelen tillhör den lilla vinnargruppen och att den, vars andel av totala löne- och bidragsdelen är större än andelen av totala förmögenheten, tillhör den stora förlorargruppen.

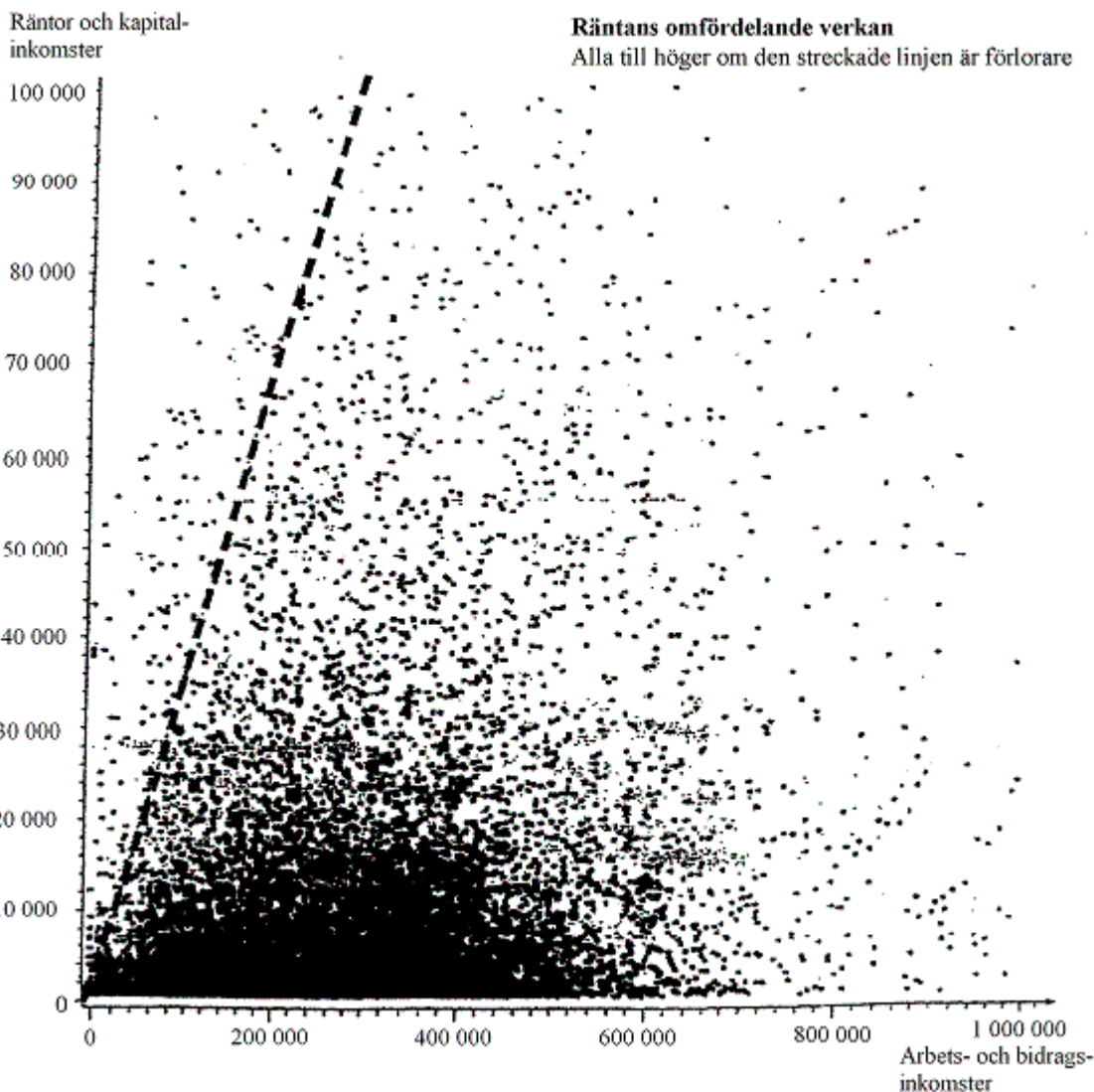
Lägger man in varje person eller hushåll i ett diagram med arbets- och bidragsbelopp vågrätt och räntor- och utdelningar på aktier och andelar lodrätt så blir gränsen mellan grupperna vinnare och förlorare en rak linje som går snett uppåt till höger. Se diagrammet på nästa sida!

forts..

I de enskilda fallen beror det givetvis på vilka varor och tjänster hushållet köper, men det visar att det inte är ett försumbart problem. Sedan dess har den vinnande gruppens storlek förmodligen minskat i procent av hela befolkningen. Det beror på det faktum att de som har höga inkomster inte köper varor och tjänster för hela sin inkomst, men i stället använder en del av den för att tjäna ännu mer pengar genom räntor på sparande och utdelning på grund av ökande aktieinnehav.

När förmögenheten ökar växer ju vanligen ränte- och utdelningsinkomsterna vilket i sin tur gör att en större andel av den totala inkomsten kan användas för köp av aktier och andelar eller lånas ut. Därför vidgas de ekonomiska klyftorna med tiden allt fortare tills något slags sammanbrott eller omvälvande förändring sker.

Skulle de använda hela intäkterna för inköp av varor och tjänster, inklusive skattebetalningar, kan man fråga varför en liten minoritet borde kunna leva till en mycket hög standard bara för att de hade möjlighet att komma in i den situationen av olika orsaker. Men det skulle vara något bättre än den situation vi har idag.

Såsom beskrivits i inledningen har Riksdagen beslutats att både staten och kommunerna ska ha överskottsmål. Bolagens styrelser anser nästan alltid att det viktigaste är utdelningen till ägarna. Sammantaget innebär det att medborgare i genomsnitt måste ta nya lån varje år för att kunna betala räntor och vinster ingående i företagens produkter och offentliga sektorns överskott.

Om överskottsmålen skall kunna uppfyllas så måste ju både den offentliga sektorn och företagen få större inkomster än utgifter och detta överskott skall ju betalas av de som får sina inkomster från företagen och offentliga sektorn. Skall de betala ut mer måste de låna pengar.

Bankerna, som är företag, skapar nya pengar för det mesta av denna utlåning enligt följande:

Banken öppnar ett nytt tomt skuldkonto för kunden. Från detta flyttar de det lånade beloppet till ett konto som kunden har eller öppnar hos banken. Kunden kan sedan använda dessa pengar på tillgångskontot för att betala något och banken har ett nytt krav på kunden, underskottet på kundens skuldkonto.

forts..

Denna situation kommer mer eller mindre att tvinga de flesta privatpersoner, och i USA, även regeringen, att öka sin totala skuld varje år. De flesta politikerna i olika politiska partierna i många länder kan förstå att problemen måste lösas men vill skjuta upp de nödvändiga åtgärderna till ett senare datum för att inte skrämja bort vissa väljare före nästa val.

Resultatet kommer att bli en växande ekonomisk börda för den stora majoriteten och en ökande rikedom för den lilla gruppen vinnare. Historien visar att sådana förhållanden förr eller senare vanligtvis leder till revolutioner och krig.

När skulden för en person blir för stor, stoppar bankerna ytterligare utlåning till honom eller henne och då kommer fler och fler människor att tvingas minska sina kostnader, vilket innebär lägre intäkter för både företagen och offentliga sektorn (lägre momsintäkter och inkomstskatter).

Företagen minskar sedan sin personal eller tvingar anställda att acceptera minskade löner. De som får den tyngsta bördan är de som ursprungligen har minst pengar.

Vi behöver en ekonomi som snabbt kan lösa problemet med arbetslöshet och inkomstminskningar och samtidigt ge oss verktyg för att balansera vår ekonomi mot vad naturen kan ge på lång sikt.

Det betyder att de mest ekonomiskt missgynnade kommer att få det bättre och de som har långt mer än de behöver måste lämna de största bidragen till en utjämning av de ekonomiska nivåerna inom befolkningen.

Hur kan vi lösa detta problem?

Genom att ändra dagens skattesystem och införa en villkorslös basinkomst, även för barn, tillräckligt stor att leva av, kan vi uppnå många bra resultat. Bland dessa märks följande:

En stor mängd kontroll- och redovisningsarbete kan slopas när moms och diverse avgifter slopas. Ingen arbetsgivareavgift, inga deklarationer, inga utgifter för skatterådgivare och minskad arbetsmängd för rättsväsendet (färre överklaganden, ingen behöver stjåla för att få sin egen ekonomi att gå ihop), inte en massa fonder som håller på och placerar pengar. CSN behövs inte, Skatteverket krymper i stort sett till Folkbokföringsenheten, Pensionsmyndigheten kan troligen slopas eller uppgå i Folkbokföringsenheten.

En stor minskning av arbetstiden kommer att vara möjlig, behovsprövade bidrag kan nästan upphöra men naturligtvis vara kvar för personer med särskilda behov. Skulder för studier försvinner, liksom behovet av arbetslöshetsersättning och sjukförsäkring. (I Sverige drivs de flesta av sjukhusen av regionala myndigheter och du betalar en symbolisk avgift på 100 eller 200 kr för ett besök och ingenting för barn och det finns inga avgifter för att delta i universitetsutbildning om du är svensk medborgare eller folkbokförd i landet.)

forts..

En ekonomisk grundläggande säkerhet för alla skulle frigöra en mängd mänskliga resurser där vi idag har stora brister. Idag tar administration, rapportering och kontroll för mycket tid från vad som verkligen behöver göras. Vi kan ägna mer tid åt att utveckla oss själva och våra barn, leva mer miljömässigt och resurssnålt, engagera oss i viktiga sociala och kulturella problem. Vi tar bort moms, arbetsgivaravgift, inkomstskatt, fastighetsskatt m.m. och relaterad administration.

I stället introducerar vi en automatisk daglig (egentligen nattlig) minskning av antalet kronor som finns på alla konton och sedlar. Minskningen är proportionellt mot summan av pengar på kontot vid en viss tidpunkt på natten. Att betalningsstopp för överföringar mellan konton sker på natten är för att förhindra att beräkningen av minskningen på konton störs.

Den åtföljande minskning av administrativt arbete hos både företag och den offentliga sektorn kommer att minska behovet av varor och tjänster och möjliggör förkortning av arbetstiden.

1 miljon kr på kontot ger en minskning på 4 000 kr per dag, 1 000 kr på kontot ger en minskning med 4 kr per dag. Sedlar (och mynt, om de används) förses med en markering som möjliggör automatisk avläsning av aktuellt värde. Sedlarna kan också ha en tabell som anger värdet vid en viss tid i vanlig läsbar text.

Ett självfinansierat system för att påskynda övergången till ett resursbesparande samhälle introduceras. Miljövänliga produkter kan subventionera liknande användbara produkter som är miljömässigt bättre.

Vi behöver inte centralt hålla reda på vem som har pengarna, det blir bankerna och eventuellt Riksbanken som får se till att alla kommer att bidra i proportion till vad de har på sina konton. Den bank som inte gör detta kommer snabbt att förlora de kunder som missgynnas. På sedlar och mynt är minskningen redan inbyggt så det är även där den aktuella innehavaren som betalar avgiften genom att antalet kronor (och ören) minskar vid angivna tidpunkter. Alla svenska pengar, oberoende av hur de förvaras, kommer att vara avgiftsbelagda.

Detta är tekniskt enkelt att genomföra och kommer att innebära att den offentliga sektorn kan finansieras med nytgivna pengar samma takt som den det cirkulerande antalet kronor i samhället minskar, utan att detta orsakar inflation. Dessa nyskapade medel används för att betala basinkomst och till offentligt anställdas löner och de inköp som den offentligt finansierade sektorn behöver göra.

Redan existerande gamla sedlar kan användas 19 månader (574 dagar) efter en omläggning enligt detta förslag. De får en succesivt minskande växelkurs. När mindre än en tiondel av det ursprungliga värdet återstår, blir de gamla sedlarna ogiltiga. Samma tidsfrist gäller för nya sedlar, som sedan kommer att sjunka till en tiondel av ursprungligt värde under 19 månader efter utgivningsdagen med en genomsnittlig minskning på 0,4 % per dag.

Av praktiska skäl minskar sedlars antal kronor stegvis med ökande tidsmellanrum. Första gången med 2 % av värdet efter 5 dagar, sista gången med 2 % av det ursprungliga värdet, men då med det nya värdet, 10% av originalet, gäller 45 dagar, varefter värdet blir noll.

forts..

Man kan tänka sig detta som en nedåtgående trappa där trappstegen blir allt bredare ju längre ned man kommer. Trappkanterna följer en kurva som blir mindre brant ju närmare sista steget man kommer, matematiskt som en s.k. avtagande exponentialfunktion

Den person eller det företag som deponerar pengar på ett bankkonto och banken lånar ut en del av dessa pengar, betalar endast en avgift på den del som inte lånas ut. Det innebär att alla medel inte är omedelbart tillgängliga. Innehavaren av kontot måste då göra en avvägning mellan omedelbar tillgänglighet och den dagliga avgiften som kommer att dras från kontots behållning samt säkerheten som kan erhållas för de lån som lämnas.

Banken måste bokföra varje kunds tillgodohavande på åtminstone två olika konton, det ena för pengar som inte lånats ut till någon låntagare, dessa finns praktiskt sett på bankens konto hos Riksbanken, dels på ett kontoslag för pengar som lånats ut till privatpersoner och företag eller till någon annan bank. Pengar på detta kontoslag belastas inte med någon dygnsavgift.

En del insättare eller privata långivare kan acceptera en viss negativ ränta, vilket i alla fall kommer att vara billigare än den dagliga avgiften på hela det inestående beloppet.

Export- och turistinkomst kan placeras på särskilda konton med en avgift som är lägre än den som är tillgänglig för vanliga transaktionskonton. Den lämpliga storleken kan vara 0,1 % per dag. Import och betalning för utlandsresor etc. kommer att finansieras av sådana medel. Regeringens behov av utländsk valuta kan i stor utsträckning finansieras med avgiften på sådana medel eftersom avgiften tas ut i den aktuella valutan.

Den lägre dagliga avgiften motiveras av rimlighetskäl eftersom fakturahantering hos företag tar och bör ta en viss tid för att kontrollera att rätt vara, kvantitet och kvalité levererats.

I praktiken blir det svårt att flytta pengar till skatteparadis. Om två företag har samma kostnad för sin produktion av en vara eller tjänst i Sverige och båda exporterar till ett annat land så måste det företag som vill lämna kvar en del av sin försäljningsintäkt i ett skatteparadis ta ett högre försäljningspris på utlandsmarknaden och blir då mindre konkurrenskraftigt jämfört med det som tar hem hela sin exportinkomst för att täcka sina kostnader. Detta företag får då rimligen en totalt sett högre intäkt.

En följd av denna typ av finansiellt system är också att det nästan automatiskt kommer att vara en balans i utrikeshandel och turism. Fler varor kommer att produceras lokalt, vilket minskar transportbehoven, och därmed underlättar ansträngningarna att undvika miljöproblem.

Överföring av pengar mellan två länder innebär att det måste finnas åtminstone en bank A i det ena landet som är villig att ha ett konto i banken B i det andra landet. En överföring från bank A till bank B går till så att en kund i bank A begär att få betala till en kund i bank B eller till en annan bank i samma land som banken B finns. Bank A meddelar bank B att från det konto som bank A har hos bank B göra en utbetalning till kunden i bank B. Bank B gör detta om det finns tillräckligt mycket pengar på kontot som bank A har hos bank B.

forts..

Sådana överföringar fungerar så länge som inbetalningarna till kontot som bank A har hos bank B täcker de betalningar som kunderna hos bank A vill skicka till landet där bank B finns. Bank A har förmodligen en viss lånemöjlighet hos bank B och omvänt för att täcka upp kortvariga underskott. Om bank A finns i ett land där kontobehållningen dagligen minskas med en avgift så vill knappast bank B hålla några större belopp där under någon längre tid.

Bank A skulle i och för sig kunna betala en kompensation till bank B men det betyder i sin tur att dessa kostnader måste tas ut av kunderna i bank A och denna blir då mindre konkurrenskraftig gentemot andra banker som kanske har ett balanserat in- och utflöde gentemot någon bank i samma land som bank B finns. Därav följer att betalningsbalans kan förväntas och även att det kan te sig enklare att använda inhemska underleverantörer vilket främjar lokal produktion.

Mark kommunaliseras för att förhindra spekulation och miljöskadlig verksamhet. Den hyrs ut till användarna, med användarvillkor. De byggnader och utrustning som installeras på eller i marken kan dock ägas privat. En modell är det tomträttssystem som har funnits i många år i flera större städer.

Hysespriserna för mark kan bestämmas genom offentlig auktion, den som ger högsta budet erhåller kontraktet, förutsatt att personen eller företaget av tungt vägande skäl inte är lämplig som avtalspart.

Någon som är känd eller dömd för att ha brutit mot t.ex. miljöföreskrifter och uppenbarligen kan befaras fortsätta med sådant skall inte få möjlighet att fortsätta med det.

Om något barn eller annan nära släkting vill ta över en verksamhet eller som utnyttjar marken, bör de få överta kontraktet om de är villiga att till exempel betala minst 80 % av det belopp som givits av högsta budgivaren. Om ett företag ska säljas eller avvecklas, kan en eller flera anställda, om de önskar, ha företrädesrätt att ta över bolaget och tomträttsavtalet om de är villiga att betala ett visst belopp, till exempel 80 % av högsta anbudsbeloppet.

Vid försäljning av hus som används som privatbostad skall köparen alltid ha rätt att överta tomträtten om huset efter köpet huvudsakligen skall användas som köparens bostad.

Vi behöver varken öka privat eller offentlig skuld eller ha ekonomisk tillväxt för att samhälls-ekonomi skall fungera. Som tidigare beskrivits är en avgift på kontobehållningar och sedlar med 0,4 % per dag nog för att täcka nödvändig offentlig finansiering, inklusive utbetalning av basinkomster.

Att det förhåller sig på detta sätt framgår av följande text som bygger på officiell statistik från SCB, tillgänglig på deras hemsida.

År 2017 var den totala penningmängden (som M1) i genomsnitt 2 628,28 miljarder kr. M1 är summan av beloppen på alla sedlar och mynt plus de belopp som finns direkt tillgängliga för betalningar på alla bankkonton.

forts..

En daglig avgift på 0,4 % uppgår då till 10,51312 miljarder kr. Summeras detta under 365,24 dagar (genomsnittantalet dagar under ett år) blir det sammanlagd 3 839,81 miljarder kr.

De sammanlagda skatteintäkterna för staten, kommuner och landsting plus ATP-avgifterna var totalt 2 020 miljarder kr under 2017. Det innebär att det skulle finnas en god marginal för att företagen skulle placera en del av sina pengar på konton med 0,1 % avgift (export- och turistinkomster) samt för succesiv kommunalisering av marken. Basinkomstutbetalning på 10 000 kr per månad till 10 miljoner människor skulle kosta 1 200 miljarder kr per år.

Med denna finansieringsmodell skulle administrativt arbete och kontrollbehov minska hos både företag och den offentliga sektorn vilket ökar möjligheterna att använda mer pengar och arbetsinsatser inom områden som nu är eftersatta.

När vi drar bort 1 200 miljarder kr från de dryga 3 800 miljarder kr som är tillgängliga om den dagliga avgiften vore 0,4 % på befintligt belopp så återstår drygt 2 600 miljarder kr. Med hänsyn tagen till lägre ränte-, administrations- och verksamhetskostnader borde staten, landstingen och kommunerna klara sin återstående verksamhet på 1 600 miljarder kr per år.

De svenska företagen har grovt räknat en inlåning i banksystemet på c:a 1 000 miljarder kr. Om 10 % av denna skulle hamna i den avgiftsgrupp som bara skall ha en avgift på 0,1 % per månad så skulle det innebära en minskning av ovan angivna årsavgifter med 143 miljarder kr.

Skulle 10 % av fastigheterna i Sverige inköpas av kommunerna under ett år så skulle det totalt kosta 810 miljarder kr. Från konton med en månadsavgift på 0,01 % skulle det betyda ett tillflöde av kontoavgifter på 0,972 miljarder under ett år. För kommunerna skulle det även bli ett tillflöde av årliga arrende- och fastighetsavgifter på fortsatt c:a 60 miljarder kr om dessa avgifter totalt får ligga kvar på nuvarande nivå som i dag. Då återstår c:a 48 miljarder kr/år.

Minskningen på konton för mottagna betalningar för kommunaliserad mark bör vara betydligt lägre, till exempel 0,01% per dag. Inbetalningar till dessa konton kan endast göras av centrala, regionala eller lokala myndigheter och kommuner. Kontoinnehavare kan endast göra uttag.

De som i dag bedriver näringsverksamhet där innehavet av mark spelar en stor roll och gjort långsiktiga investeringar och kanske stora arbetsinsatser i denna verksamhet bör få en rimlig övergångstid eller en kompensation som inte snabbt smälter samman. Efter 30 år är det kvarstående beloppet på ett sådant konto c:a en tredjedel av det inbetalade beloppet om inga uttag gjorts från kontot.

Det kan även övervägas att medel som inbetalats till pensionsfonder före presentationen av detta förslag, t.ex. senast 2018-06-30, kan överföras till nyss beskriven kontotyp.

Beloppet som är kvar på basinkomstkontot när en person avlider återföres till staten om testamente eller nära arvingar saknas. Om någon vill överföra sina pengar till avlägsnare släktingar eller andra ändamål, bör detta göras när personen själv kan göra det eller kan ge en annan person en fullmakt att göra det. Detta för att förhindra framväxten av stora förmögenhetskoncentrationer som inte kommer från arbete eller gåvor.

forts..

Om du inte lånar ut eller tar ut pengar kommer den personliga reserv som byggs upp på basinkomstkontot att motsvara cirka 9 månaders basinkomst. Därefter kommer den dagliga avgiften ungefär att motsvara den månatliga utbetalningen till kontot.

Om basinkomsten är 10 000 kr så är 9 månaders basinkomst 90 000 kr. Om innehavaren inte gör några uttag från kontot som innehåller 90 000 kr så minskar denna behållning till 79 803,61 kr under loppet av 30 dagar. Efter 29 dagar var beloppet 80 124,11 kr. Närmast följande inbetalning av basinkomst med 10 000 kr gör då att behållningen på nytt kommer att uppgå till c: a 90 000 kr.

Den allmänna prisnivån bör minska 30 - 40 % efter förändringen.

Momsen bortfaller och det blir mindre administration i alla företag eftersom inga preliminärskatter och arbetsgivaravgifter skall betalas in och deklARATIONER INTE SKALL UPPRÄTTAS OCH KONTROLLERAS. Kostnader för skatte- och finansieringskonsulter m.m. försvinner. Några inbetalningar till pensionsbolag behövs inte heller göras. Dessutom kommer finansiering av verksamheter att bli mycket billigare, räntenivån på lån kan t.o.m. bli negativ eftersom företag gärna vill vänta med att få in betalning tills de själva skall betala ut pengar och då vill undvika den dagliga avgiften på de medel de har inestående på konton eller i form av sedlar.

Prisnivån blir stabil, kanske något avtagande på grund av förbättrade metoder för produktion av varor och tjänster. Det kommer vara svårt att tjäna pengar genom att bara ha pengar, men fler kommer att njuta av sina liv.

De senaste tillgängliga uppgifterna (år 2017) från SCB visar att den månatliga basinkomsten då kunde varit c:a 10 000 kronor för alla registrerade invånare, även barn, i Sverige. Med den tidigare nämnda sänkningen av den allmänna prisnivån skulle detta då motsvarat en nettoinkomst efter skatt på ungefär 15 000 kronor per månad i dagens skattesystem.

Eftersom mindre arbete kommer att krävas för att göra vad som verkligen behöver göras, blir det lättare att balansera användningen av naturresurser som är förnybara och vi nu använder i alltför stor utsträckning.

Samtidigt kan fler arbeten skapas inom arbetsområden som nu har problem med otillräckliga personalresurser. Det beskrivna systemet skulle, genom den för människorna grundläggande ekonomiska säkerheten som skapas av basinkomsten göra det mer attraktivt att leva i områden som nu avvecklas och minska trycket på att göra stora investeringar i storstadsområden.

Det ger stor inkomst (ingen inkomstskatt) för dem som vill arbeta mycket, men begränsar samtidigt kraftigt möjligheten att skapa rikedom utan att arbeta. Eftersom basinkomsten inte påverkas av arbetsinkomster är det en stark drivkraft att börja arbeta för dem som kan och vill.

forts..

För att kunna genomföra detta förslag krävs en lättillgänglig illustration som pedagogiskt visar var och en om man troligen tillhör de minst 98 % som förlorar ekonomiskt på det nuvarande systemet eller om man själv tillhör den mycket lilla vinnargruppen.

"Om målet med social utveckling skulle vara att vi alla skulle arbeta maximalt vore vi vansinniga. Målet är att frigöra människorna för att skapa maximalt. Dansa, måla, sjunga - Ja, Vad som helst du vill. Frihet!"

Ernst Wigforss, tidigare finansminister (Socialdemokratiska partiet) 1925 - 1926, 1932 - 1936 och 1936 – 1949.

Mer om detta förslag och de verkliga sambanden mellan räntenivå och inflation m.m. kan erhållas från Info@DomKloka.se

PS! 2018 beräknas Medborgarlönen vara ca 11 000 kr/mån.